

Младъ човѣкъ слѣзе отъ автомобиля и заговори на баба Тодора

била имаше още двама офицерчета, млади като нейния Иванчо.

Автомобилътъ бѣше покритъ. Леденитъ снѣжинки не бодѣха вече бабата по лицето. И тя се разприказва за своя Иванчо, какъвъ храбъръ войникъ е билъ. И какъ Царьтъ говорилъ единъ день съ него.

Отведнажъ автомобилътъ изсвири и спрѣ.

— Стигнахме, бабо. Ето твоето село, — обърна се къмъ нея младиятъ човѣкъ, който караше автомобиля. Той бѣше сжщиятъ, който я бѣше подкрепилъ да стане и да се качи въ тая чудна кола.

Двамата офицери отвориха вратичката и помогнаха на бабата да слѣзне. Около колата се натрупаха любопитни селяни и деца.

— Гледайте, баба Тодора съ автомобилъ пристигна! — завикаха тѣ.

— Царьтъ, царьтъ! — взеха да си шушукать селянитѣ.

Единъ отъ тѣхъ пристѣпи къмъ човѣка, който караше автомобилътъ и каза:

— Добре дошли, Ваше Величество!

Младиятъ човѣкъ слѣзна отъ автомобилъ и му подаде ржка.

— Струва ми се, че се познаваме, — каза той.

— Тѣй вѣрно, Ваше Величество! — отговори селянинътъ.

— Не си ли фелдфебелътъ Петко отъ четвърта батарея!

— Тѣй вѣрно, Ваше Величество!

Изъ селото бърже се разчу, че царьтъ е дошелъ и всички се стекоха при автомобиля, да го видятъ и поздравятъ.

Младежитѣ извикаха „ура“.

А баба Тодора, като разбра, кой я докарва до село, пристѣпи до царя и рече просълзена:

— Дай да цѣлуна, синко, твоята златна ржчица!

ЕЛИНЪ-ПЕЛИНЪ

Орлето е изпълнително, защото знае, че безусловната изпълнителност на единицитѣ, създава страхотната сила и ударната мощъ на цѣлото!

Орлето е винаги съ свежо и усмихнато лице. За мислениятъ и намръщенъ видъ не прилича на млади хора и ги прави смѣшни.